

НАШ РЕЦЕПТ ВИЖИВАННЯ ПОРУЧ ІЗ РОСІЄЮ

Як знайти свій рецепт виживання під тиском Росії

Те, що я напишу, – суто особисте сприйняття ситуації. Не претендую на точний прогноз. Просто кілька тез, які хочу донести до своєї аудиторії.

Повторю, до своєї аудиторії. Аудиторію Симоньян і Помета з прибічниками не цікаю, мені це огидно. Говорити і переконувати можна тільки тих, хто не визначився з позицією. З фанатиками говорити безглуздо, з істинно віруючими теж. Зрештою, твоє внутрішнє наповнення вибирає пропаганду, в яку ти віриш, і сторону, яку ти вважаєш своєю. Dixon.

• 1 •

Жодне перемир'я не змінить сутності того людського компосту, який за 25 років правління виростив Путін. Генотипом хомо советикус, з якого вирізали всі фрагменти того, що робило советикуса хомо. Зерна одвічної любові до сильної руки впали в ґрунт, рясно удобрений тугою за «великою» державою.

Скільки б угод про припинення вогню не було підписано в наступні роки, наш сусід вагітний війною і ресентиментом. Він не може змінитися під тиском ззовні, це тільки сприяє зростанню реваншизму. І не здатний змінитися зсередини, це знищить об'єднуючу ідею.

Благополуччя життя нинішніх громадян і майбутніх поколінь занадто дрібне, як фактор, для того, щоб збурити маси. Кров і насильство – спрямовані всередину і назовні – об'єднують набагато краще.

• 2 •

Побудувати складніше, ніж відібрати, вбити простіше, ніж народити, пограбувати легше, ніж виростити, згвалтувати зрозуміліше, ніж полюбити. Десятки поколінь, які виростили в бідності, холоді, пияцтві, рабстві і тотальній нелюбві всіх до всіх, диктують правила, за якими живе все суспільство. 25 років «підйому з колін» тільки відшліфували звичну картинку.

Країна, яка легко прийняла і з задоволенням засвоїла тюремні правила, перенесла закони зони в цивільне життя, не може бути іншою. Ті, кому не до душі правління «короля шурів», змушені виїхати, їм немає місця на майже 1/6 частини суші. І це зрозуміло. Пухлина або пожирає здорові клітини, або відторгає, або вбиває їх – так працює російський організм. Він не хороший і не поганий – він такий, як є. Прийнятний для більшості.

• 3 •

Рано чи пізно вони повернуться. До нас, у Східну Європу, а потім спробують піти далі. Вони не винні. Вони так влаштовані: їхнє життя – це неволя для себе і смерть іншим, хто не хоче бути таким, як вони. Так їх виховували і продовжують виховувати. Опонента нинішньої російської влади вбили біля стін Кремля. І що? Найвідважніші принесли на місце вбивства квіти.

До речі, тепер ці відважні живуть далеко від російських столиць. Так склалося. Це не війна їх вигнала. Це вони самі так зробили. Непірі злу розширює його межі. Закон життя. Дано наказ йому – на Захід... І вони підуть на Захід. Підуть, куди їм скажуть. Без опору, покійно. Нікому чинити опір, вивели нову породу. Довго намагалися, але все у них вийшло. Я нікого не лякаю, я не стверджую, що завтра російські танки підуть по дорогах Польщі чи Німеччини.

Але я б не виключав ймовірність такого розвитку подій. Якщо ви згадаєте, як починалося повномасштабне вторгнення, то зрозумієте: для того, щоб вбити мільйони і вторгнутися у чужу країну, демократична процедура не потрібна. Рішення приймає одна людина. Ви впевнені в її миролюбності, панове? А в її адекватності?

• 4 •

У Росії немає кордонів, як сказав відомий бард, у Росії – тільки горизонт. Кордони у Росії з'являються там, де їм дають... по лопатці. Але росіяни багато, і через деякий час, залікувавши лопатку, вони повертаються. Це не передбачення, це досвід багатьох століть. Ми не можемо вбити їх усіх, ми не можемо всією країною переїхати до Канади. Вони наші сусіди – і це даність. Ми повинні навчитися жити поруч з ними. Знайти свій рецепт виживання під тиском.

Що треба пам'ятати? Слабака вони жеруть, задири спробують розтоптити, дурня просто куплять – грошей у них багато. Бути сильними, не задиратися і не проявляти дурість і жадібність. Наш порятунок у балансі. Здатися – це Буча від Сяну до Дону. Задиратися – це вічна боротьба, яку ми програємо арифметично. І пам'ятати, що осел із золотом відкриває будь-які ворота, а на дурня не потрібен ніж...

• 5 •

У росіян немає причин підписувати з нами мир, хіба що під тиском. Але мир, підписаний під тиском, завжди не-

довговічний. При першій же нагоді вони знайдуть привід, щоб знову спробувати нас знищити. Але поки що нікому не вдалося чинити на них достатній тиск. Їм вдалося практично знищити нашу теплову енергетику, завдати критичної шкоди електричним мережам, вибити нас з металургійного ринку, з ринку рослинних олій, практично знищити наше машинобудування.

Мені страшно думати про демографію, про мільйони тимчасово переміщених, про мільйони тих, хто виїхав... І про українців та українок, які загинули та були покалічені у цій війні. Але вони нас не перемогли. І милітаризували, замість того, щоб демілітаризувати. Було б добре, щоб ці страшні події остаточно згуртували нас, але це не у нашому характері та щасті. Але...

• 6 •

Що я хочу сказати вам, дорогі читачі та співвітчизники? Ми 11 років воюємо з величезною, злобною і безнадійно підкореною злом країною. Ми майже чотири роки протистоїмо тим, хто вважався третьою армією світу. Ми виявилися сильнішими, ніж припускав наш противник.

Так, що там... ми виявилися сильнішими, ніж ми самі думали. Нам би ще перестати сваритися між собою – і можна вважати себе непереможними. Але іноді мені здається, що перестати сваритися для нас складніше, ніж воювати з переважаючим противником. А шкода...

• 7 •

І останнє. Диктатури у нас не буде, ось побачите. Нинішня влада піде, поступившись місцем наступній. Подумайте над тим, кого треба вибрати, щоб наступна влада виявилася кращою, ніж та, за яку ви голосували раніше. Це складно, але мені хочеться вірити, що з цією проблемою ми впораємося.

Не сподівайтесь на те, що ворог зникне, випарується або несподівано зміниться. Він не зміниться – немає середовища, немає причин, немає механізмів. Нам доведеться виживати поруч з тим, хто є. **І від наших з вами особистих якостей залежить виживання і успіх країни, в якій ми живемо. Нам більше ні на кого сподіватися. Тільки на самих себе.**

Ян ВАЛЕТОВ,
письменник-фантаст
і журналіст

4 листопада, 2025